



Ἡ ἀρχή μου εἶναι, νὰ μὴ ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶνε ὁ μόνος συντάχτης τοῦ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΥ καὶ σ' αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Γιὰ τὸ παρὸν ὁ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ βγαίνει τρὶς φορὰς τὴν ἐβδομάς καὶ τυπύεται σὲ 8-9 χιλιάδες φύλλα γιὰ κάθε φύλλο ἢ συνδρομὴ του εἶνε γιὰ τὴν Ἑλλάς δραχ. 10 τὸ χρόνο, καὶ γιὰ τὰ ὄξω τῆς Ἑλλάς 12. Κάνεινας δὲν εἶνε δεχτὸς γιὰ συνδρομητὴς ἂν δὲν στείλῃ πρῶτα τὸν παρᾶ. Ὅσα ἀποβλέπουν σὲ γυναῖκες, ὅσα εἶνε ἀτομικὰ καθὼς καὶ διατριβαῖς δὲν εἶνε δεχταῖς. Γιὰ κάθε γνωστοποίησι ληφρώνεται ἡ ἀράδα πενήντα λεπτά, τὴ κάθε φορᾶ.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΚΑΙ ΜΗ ΣΠΟΥΔΑΙΑ.

Τὰ μάθατε τὰ νέα χαβαντίσια ; Ἀφοῦ ἔφυγαν ἀπὸ τὴ Μπόλι ὅλοι οἱ χρυσογάδαροι καὶ μᾶς ρίχτηκαν σὰ κουνούπια ἐδῶ, ἀρχίζουν καὶ φεύγουν ἀπὸ κεὶ καὶ κάθε λογῆς δουλειαῖς.

Ὡς καθὼς ἀπὸ πίσω ἀπὸ τοὺς λύκους πηγαίνουν καὶ τὰ γμακατα τσακάλια, παραφυλάγοντα νὰ φᾶν ὅσα κόκκαλα ἀφήσουν οἱ λύκοι, ἔτσι καὶ ἀπὸ πίσω ἀπὸ τοὺς λύκους χρυσογάδαρους μᾶς ρίχτησαν τὰ τσακάλια οἱ λωποδύταις, νυχτοκλέφταις, βερουτιανὲς καὶ ζητιανοζητιάνες.

Καθε βρωμοδουλειὰ πού δὲν πρόφτασαν οἱ χρυσογάδαροι νὰ τελειώσουν στὴ Μπόλι ἤρθαν νὰ τὴν ἀποτελειώσουν ἐδῶ πέρα, θέλουν μάλιστα μερικοὶ σιοματάδες νὰ ποῦν, πῶς τὴν Ἀκαδημία θὰ τὴν πάρουν οἱ χρυσογάδαροι νὰ τὴν κάνουν ἀκαδημία τῆς κλεψᾶς καὶ τῆς ψευτιᾶς, δηλαδή ἀκαδημία τοῦ λεγομένου Λογίου Ἐρμού, τοῦ θεοῦ τοῦ ἐμπορίου, ἦτοι τῆς, τοῦ θεοῦ τοῦ σουφροποιεῖν μὲ τρόπο, γι' αὐτὸ καὶ εἰ ἐμποροὶ ὅταν θέλουν νὰ μᾶς κλέψουν μᾶς ἀρχίζουν μὲ τὰ λόγια, εἶναι δηλαδή λόγιοι κλέφταις, εὐγενεῖς, πῶς νὰ σᾶς τὸ πῶ δὲν ξέρω.

Λοιπὸν τί θαρεῖτε πῶς συλλογίστηκαν. Νὰ φέρουν δέκα δεκαπέντε βαποράκια ἀπὸ τὴ Μπόλι, ἀπὸ κεῖνα πού ταξιδεύουν τὰ στενὰ τοῦ Βόσπορου, γιὰ νὰ μᾶς ταξιδεύουν ἀπὸ τὸ παλιὸ Φάληρο στὸ Νέο, ἀπὸ τὸ Νέο στὴ Φρεατίδα καὶ κεῖθες στὸ Περαία, καὶ στὴν Αἴγινα καὶ Πόρο μὲ φτεῖνια.

Θὰ πῆτε καὶ δὲν χαϊρόμαστε γι' αὐτὸ ; Ἄμ δέ ; Καὶ γιατί ; Διότι. Καὶ γιατί διότι ; Διότι διατί. Καὶ διατί ; Διότι θὰ μᾶς τραβοῦν τὸν παρᾶ, διότι θὰ μᾶς ἀυξήσουν τὰ ἔξοδα τῆς πολυτελείας, διότι τόσο καιρὸ ὅπως περνούσαμε χωρὶς βαποράκια μπορούμε νὰ περάσωμε καὶ τώρα, διότι αὐτὸ τὸ καινούργιο μανιφέστο τοῦ σουρτα φέρτα διὰ περὶ θάλασσας, θὰ μᾶς φάῃ καὶ τὸ τελευταῖο ὄβελο.

Δὲν βλέπετε ; Ἐχομε σιδηροδρόμους μέσα στὴ πολιτεία, ἱπποσιδηροδρόμους, δέκα εἰκοσι θέατρα, χίλια λοντὸν καλλίτερα καὶ ἀπὸ τὸ Παρίσι, ἑκατὸ μπουραρίαις, δυὸ Φάληρα,

Περαΐδες, περιβόλια, ἐξοχαῖς, διαβόλους, τριβόλους, ὅλο πράγματα πού τραβοῦν τὸν παρᾶ, τὸν ὁποῖο βγάζουμε μὲ χίλια δυὸ βάσανα. Τώρα μᾶς ἔρχονται καὶ βαποράκια.

Βρὲ παιδιὰ, καταλάβατε τίποτα ; Ὑστερα ἀπὸ λίγα χρόνια δὲν εἶναι πλιὸ νὰ ζήσῃ φτωχὸς στὴν Ἀθήνα, ὅπως καὶ ἀπὸ τώρα ἄρχισε νὰ συμβαίνει. Γέμισε ὅλη ἡ πολιτεία ἀπὸ χρυσογαϊδουρίστικα πικλάτια, καὶ ἡ φτωχολογία δὲν βρίσκει μιὰ καλύβα νὰ χῶσῃ τὸ κεφάλι τῆς παρὰ στὰ ὄξω τῆς πολιτείας μέρη.

Ἄλλὰ κι' αὐτὰ τὰ μέρη βέλθθηκαν εἰ κερατάδες νὰ μᾶς τὰ πάρουν, καὶ ρίχτηκαν σὰν λυσασμένοι λύκοι στὴν ἀγορὰ τῶν οἰκοπέδων, εἰς τρόπον ὥστε ἔπιασε ὅλη τὴν Ἀθήνα μιὰ οἰκοπεδομανία. Πού νὰ βρῆ ὁ φτωχὸς μιὰ σπιθαμὴ γῆς νὰ οἰκοδομήσῃ μιὰ φωλιὰ, πού κατάντησαν καὶ τὴ κορυφὴ τοῦ αἰ. Γιώργη νὰ τὴ κάνουν οἰκοπέδα.

Τὸ κακὸ παράγινε, καὶ νὰ θυμᾶστε κάμμιὰ φορᾶ, καὶ σὲ λίγα χρόνια μάλιστα, ὅτι ὁ ἀρχίσουμε καὶ μεις νὰ γινώμαστε κομμουνισταῖς καὶ μηδενισταί. Ἀμήν, καὶ μακάρι νὰ γινώμασπε καὶ ἀπὸ τώρα.

Δὲν σᾶς εἶπα πῶς τώρα πού εἶναι ἡ ἐκλογαῖς ὅτι θὰ βγοῦν χίλια δυὸ ἐφημερίδες ; Νὰ λοιπὸν πού βγήκομε ἀληθινοί.

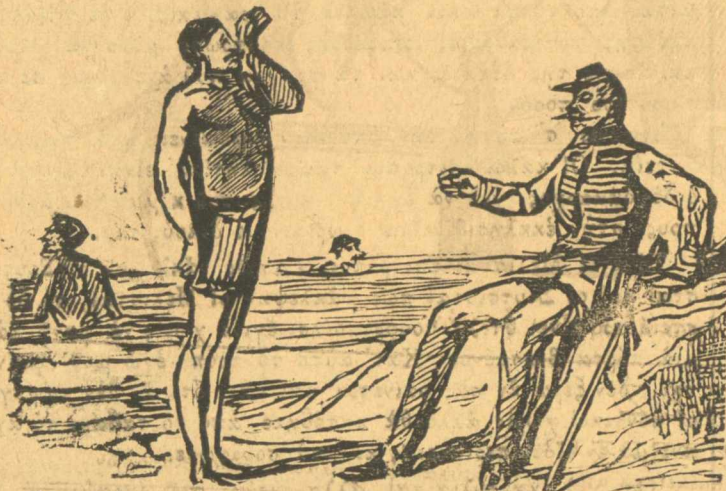
Μιὰ' ἀπ' αὐταῖς τῆς καινούργιας ἐφημερίδες ἡ Περούκα, πού γράφει ἐναντίον τοῦ Φρεαρίτη, λέει, πῶς αὐτὸς μὲ καμπόσους ἀκικντάσιδες ἦταν δὲν ξέρω σὲ ποιά ἐξοχὴ καὶ γλεντολογούσε, καὶ ἔσουρνε ἡ Περούκα—δηλαδή ὁ Φρεαρίτης τὸ χερὸ καὶ ὅτι, λέει, μόνο ὁ Παληάνθρωπος ἔλειπε ἀπὸ κεὶ γιὰ νὰ περιδιαγράψῃ τὸ χορὸ, μ' ἄλλα λόγια θέλει νὰ μοῦ πῆ, ὅτι τάχατες εἶμαι τοῦ Φρεαρίτη.

Νὰ σᾶς πῶ, ἦτες ὁ Σουτζος, ἦτε ὁ Μελάς, ἦ ὁ Μακριγιάννης, ἦ ὁ Φρεαρίτης, ἦ ὁ Νταλέκος, ἦ ὁ Καλλιφρονᾶς ἂν βγῆ δῆμαρχος, ἀμπελοχώραφο οὔτε σὲ σᾶς οὔτε σὲ μὲ θὰ χαρίσῃ.

Εἶναι ἀλίθεια ὅτι ἀνήκω εἰς ἕναν, καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ ἐαυτὸς μου.

Ποῦ καταστήσαμε, γιὰ τὰ πολιτικά μας κόμματα νὰ ζεσποῦμε στὰ παγκάρια τῶν ἐκκλησιῶν. Δύριο θὰ γυρέψω νὰ γίνω καὶ γὼ ἐπίτροπος μὲ δίπλωμα σουφροποιοῦ:

Προχτές στὴν ἀγία Γλυκερία ὁ παπᾶς τοῦ στρατοῦ καὶ φίλος μου, τραβοῦσε τὸν σουρτὸ μέσα σὲ τράτα δεκαπέντε γυναικῶνε. Βρὲ γεροακαρντάση δὲν ντράπηκες τὰ γένεια σου μόνο μου θυμήθηκες τὰ παληὰ σου νειάτα; "Ἦθελα νὰ σὲ πῶ καὶ σένα τραγόπαπα, ἀλλὰ ἔχε χάρι, γιατί εἶσαι φίλος, ἄς σὲ πῶ λοιπὸν τραγογέννη "Δειντε καὶ σὺ ὅθεν σου μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους τραγογένιδες, τραγόπαπα. Νὰ τῶπα, ἀλλὰ μούφυγε.



Στρατιώτῃ ποῖος σοῦδωκε τὴν ἄδεια νὰ κολυμπήσης. — Μὲ πῆρε ἡ θάλασσα, κὶρ. λοχαγέ. — Πέιτε μέραις φυλάκισι.

Ἐλα, κάτσε, κορίτσι μου, καὶ λέγε ζέθαρρα τῆς ἀμαρτίας σου.

— "Ἄγιε πνευματικέ, ἔχω πολλὰς ἀμαρτίας καὶ ντρεπομαι νὰ τῆς πῶ.

— Δὲν ἔχει ντροπὴ, κορίτσι μου ἢ ἐξομολόγησι.

— Νὰ . . . πλάγιασα . . . καὶ στῶναιρο μου εἶδα πῶς βρέθηκα τὸ πρῶτὸ βαρυσμένη στὴ κοιλιά.

— Αὐτὸ εἶναι; "Ἐννοιά σου κορίτσι μου καὶ ἡ κυρά σου δὲν εἶναι καλλίτερη ἀπὸ σένα καὶ ἄς ἦναι καὶ παντρεμένη.

Ἄριστε ξεμολόγος ἄριστε μάλαμα. Δηλαδή ἀντὶ νὰ συμβουλέψῃ τὴν ἀμαρτωλὴ δούλα, τὴν συμβούλεψε νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴ δουλειὰ τῆς τὴν ἀσχῆμη, γιατί τὴν ἴδια στράτα περπατᾶ καὶ ἡ κυρά τῆς, ὥστε ὅ,τι δὲν εἶξερε ἡ δούλα τᾶμαθε ἀπὸ τὸν ξεμολόγο.

Ἄ φίλε καὶ ἀγαπητὲ Παπαγιάννη, ὅταν ξεμολογᾶς νὰ ἦσαι ἄλλοτε προσεχτικὸς καὶ νὰ μὴ λὲς τέτοιαις ἀνοησίαις, ἢ ὁποίαις καταστρέφουν ἀντὶ νὰ διορθώσουν τοὺς καὶ ταῖς ἐ-



"Ἄρ ἦσαι Σουτσιστὶρα ἐγὼ εἶμαι Φρεαρτίνος. Γυναίκα θὰ χωρίσωμε.

Ξομολογουμένους. Μ' ὅλη τὴ φιλία ποῦ ἔχομε, πρέπει νὰ ξέρης, ὅτι εἰς τὸ καθῆκό μου ἀπάνω κάνω τὸ χρέος μου, τὸ ὅποιο σὺ, ὡς πνευματικὸς δὲν ξέρεις νὰ τὸ ἐκτελέσης. Ἄμ δὲν θάρθω νὰ σοῦ ἐξομολογηθῶ, ἀφοῦ ὅσα μαθῆνεις ἀπὸ τοὺς ξεμολογουμένους καταντᾶ νὰ τὰ μαθαίνῃ ὅλος ὁ κόσμος. Γιὰ νὰ σοῦ πῶ, μ' αὐτὴ τὴ κυρά τῆς δούλας μήπως ἔχρησ καὶ σὺ τίποτα σχέσεις μ' ὅλα σου τὰ γεράματα; Σορκισμένος νάσαι.

Κυραῖς δασκάλις τοῦ Ἀρσάκειου γιατί πέρνετε τῆς κορδέλαις τῶν κοριτσῶν ποῦ βάζουν στῆς καλλιγραφίαις; Τῆς πλερώνετε σεις;

Οὐζῶ συχαμένες κλεφτρίνες.

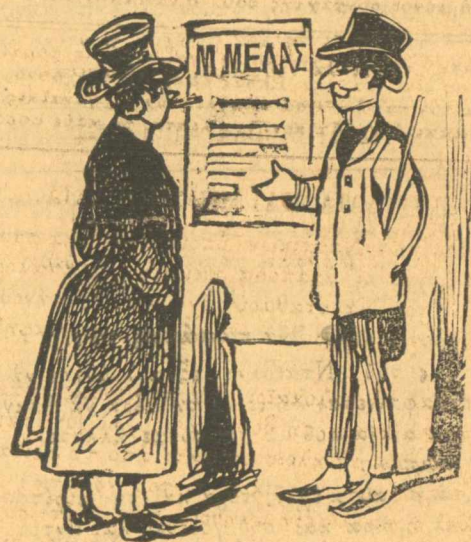
Νὰ μοῦ φέρης φίλε βοηθὲ Βαθὴ τὸ μαστοῦνι γιατί θὰ τὸ πῶ τοῦ διευθυντῆ, καὶ θὰ τὸ πάρῃ κείνος καὶ ὕστερα οὔτε σὺ οὔτε γὼ θάχωμε μαστοῦνι. Αἱ μωρὲ μαστοῦνι ποῦ θέλεις.

Ὁ ἐπὶ τῆς μουσικῆς ἀστυνομίας τοῦ Παληανθρώπου ὑπουργός.

Ἐξεχώτατε Παληάνθρωπε.

Εὐσεβᾶτως ἀναφερόμενος ἀναφέρω ὑμῖν τε, ὅτι οἱ τελωνοφύλακες Κωστῆς Κοσκόπουλος καὶ Γιώργης Κοσαρᾶς ἐπιτήκασαι λαθρεμπόριο. Τὰ καθέκαστα στὴν μεθουριανὴ ἔκθεσι.

Σ. Παληανθρώπου. Ἴδου, κύριοι, ποῦ ἔφτασαν οἱ τελωνοφύλακες τῆς Ἑλλάς. Νὰ κάνουν οἱ ἴδιοι λαθρεμπόρια πετρέλαιον.



Τί λέει αὐτὸ τὸ παληάχαρτο; Μᾶς κοροῦδεῖουν;

Τὸ Σάββατο τὸ μεσημέρι κεῖ στὸν ἀστυνομικὸ σταθμὸ τῆς Νεάπολις χαλοῦσε ὁ κόσμος, γιατί εἶχε ἀνάψει γυναικοκαυγᾶς μέχρι βγαλσῆματος μαλλιῶν διὰ μίαν σπουδαϊότητα ὑπόθεσι.

Διότι εἶπε ἡ μία τῆς ἄλλης . . . τί φαντάζεστε; Ὅτι . . . ἔ εἶναι φοβερὸ νὰ τὸ γράψῃ κάνεις . . . τέλος πάντων ἄς τὸ ποῦμε, καὶ ἀκίψατε.

Εἶπε ἡ μία τῆς ἄλλης, ὅτι τὸ σπίτι τῆς ἔχει ὀλιγώτερους κοργιοὺς ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς ἄλλης, καὶ ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν κοργιολογομαχίαν τσακωθῆκαν καὶ ξεμαλλιαστῆκαν.

Ὁ φοβερός αὐτὸς καυγᾶς εἶναι κίνδυνος νὰ λάβῃ τρομερώτεραις διαστάσεις καὶ ὁ Θεὸς ἄς βάνῃ τὸ χέρι του.

Κεῖ στὸ δρόμο ποῦ πάει κάτω ἀπὸ τὸ τυπογραφεῖο τῆς "Ἐρας ἀνοιξε μίαν τρύπα καταβάθρας καὶ χτέες ἔπεσε μέσα ἕνας ἄνθρωπος καὶ τσακίστηκε. Κύρ διευθυντῆ τὸ χρέος σου.

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Κάντζις ἀγοράζει καὶ πούλει ἐπιπλαῖ. Εὐρίσκεται ἐν τῇ Δημοπρασίᾳ